

РЕШЕНИЕ

№ 1575

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 01.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3512** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Производството е образувано по жалба на [фирма], с адрес: [населено място],[жк],[улица], представлявано от Ц. С., чрез адв. Х. С., адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 4, офис 431, е – mail: [електронна поща](#). Жалбата е срещу акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент с изх. № 01 – 2600 / 5379 от 13.09.2019 г. по мярка 214 „Агроекологични плащания“ (АЕП) от ПРСР 2007 – 2013 г., за кампания 2017 г. на заместник – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“.

В жалбата се излагат доводи, че посоченият акт е неправилен и незаконосъобразен, поради допуснати при постановяването му съществени противоречия с материалноправните разпоредби, нарушение на административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона и необоснованост. В жалбата се сочи, че алтернативно оспореният акт следва да се счита за нищожен. Посочването само на правни мотиви, без фактически такива, следва да се счита за липса на мотиви. Нарушението на административнопроизводствените правила се е изразило в това, че жалбоподателят е бил лишен от правото да участва в производството. Дружеството не е информирано за откриване на производство по издаване на акт за прекратяване на многогодишен ангажимент. Нарушени са чл. 35 и чл. 36 АПК.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя [фирма] заявява, че иска оспореният акт да бъде обявен за нищожен. Претендира разноски по делото и представя договор за правна помощ, като претендира присъждане на разноски съгласно списък по чл. 80 от ГПК, който заявява в съдебно заседание, а

именно: 850 лева адвокатско възнаграждение, 50 лева – държавна такса за разглеждане на делото и 150 лева – държавна такса по частната жалба срещу определението на настоящия състав, или съдебни разноски в общ размер на 1050, 00 лева.

Процесуалният представител на ответника – заместник – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ моли съда да постанови решение, с което жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, а оспореният акт да бъде оставен в сила. Претендира присъждането на разноски в това число и възнаграждение за юрисконсулт в минимален размер. Възражава за прекомерност на адвокатското възнаграждение на представителя на жалбоподателя. Счита, че държавната такса за частната жалба не следва да се присъжда, доколкото с определение на ВАС жалбата е отхвърлена.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

През 2013 г. жалбоподателят [фирма] на основание чл. 62, ал. 3 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г. е одобрен за участие по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност“ (В. – 1 / 2) от мярка 214 „Агроекологични плащания“. Жалбоподателят е поел петгодишен ангажимент за извършване на агроекологични дейности по това направление.

На 29.05.2017 г. е подадено заявление за подпомагане от [фирма] (л. 50 от делото). По делото е приложена таблица на заявените площи по направления и дейности от мярка 214 „Агроекологични плащания“, ПРСР 2007 – 2013 г. (л. 65). В таблицата е посочено, че декларираните площи за кампания 2016 г. са 76, 65 хектара, а за 2017 г. 48, 18 хектара. Приложено е обяснение от управителя на [фирма], че декларираната площ се намалява поради недостатъчно правно основание за площта, във връзка с промяна на нормативната уредба.

С уведомително писмо за прекратяване на агроекологичен ангажимент с изх. № 01 – 2600 / 5379 от 13.09.2019 г. по мярка 214 „Агроекологични плащания“ (АЕП) от ПРСР 2007 – 2013 г., за кампания 2017 г. на заместник – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, жалбоподателят [фирма] е уведомен, че Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция отказва финансова помощ и прекратява агроекологичния ангажимент на дружеството по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В. – 1)“. Актът е мотивиран с това, че процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените от дружеството парцели, спрямо одобрените (референтните) парцели за участие в мярката е 62, 74 %. Съгласно чл. 24, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г., агроекологичните дейности или направления, които се основават на площ, се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на агроекологичното задължение. Съгласно чл. 24, ал. 2 на Наредба № 11 от 06.04.2009 г., одобрената площ за извършване на агроекологични дейности или направления може да бъде намалена с не повече от 10 % като всяка година поне 90 % от площта на съответното направление се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент. Към делото е приложено Приложение № 1 (л. 12 от делото), където е посочено, че процентът на припокриване на площта от пресичане на

заявените през текущата кампания парцели, спрямо одобрените парцели за участие по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност“ е 62, 74 % изчислен по следния начин: общата площ от пресичане спрямо общата площ на референтните (одобрените) парцели. Административният орган се е обосновал с разпоредбите на чл. 63, т. 1, във връзка с чл. 77, т. 4, б. „в“ от Регламент (ЕС) № 1306 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и на чл. 18, ал. 3, т. 3 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г.

За началото на производството, на основание чл. 26, ал. 1 от АПК, жалбоподателят е бил уведомен с писмо от 30.01.2018 г. Писмото е получено на дата 13.08.2019 г., като управителят на дружеството е била уведомена, че ДФ „Земеделие“ открива производство по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 214. Писмото е получено на адрес: [населено място],[жк],[улица]. В хода на административното производство не са представени възражения и допълнителни доказателства по направените в писмото констатации.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

По отношение на предмета на делото следва да се има предвид, че то е за нищожност на административния акт. Въпросът за унищожаемостта на административния акт е преклудирал, доколкото е налице влязло в сила определение № 5791 / 03.08.2021 г. на АССГ, постановено по административно дело № 3512 / 2021 г. С това определение производството е прекратено като е прието, че е недопустимо оспорването от [фирма] срещу акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент с изх. № 01 – 2600 / 5379 от 13.09.2019 г. по мярка 214 „Агроекологични плащания“ (АЕП) от ПРСР 2007 – 2013 г., за кампания 2017 г. на заместник – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, в частта, с която се иска да бъде отменен като незаконосъобразен, поради допуснати при постановяването му съществени противоречия с материалноправните разпоредби, нарушения на административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона и необоснованост. Определението е обжалвано и е оставено в сила с определение № 12177 от 29.11.2021 г. на ВАС, Пето отделение, по административно дело № 11168 / 2021 г. по описа на съда. Посоченото означава, че производството по настоящото дело е продължило само в частта, в която се иска обявяване на нищожност на акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент с изх. № 01 – 2600 / 5379 от 13.09.2019 г. по мярка 214 „Агроекологични плащания“ (АЕП) от ПРСР 2007 – 2013 г., за кампания 2017 г. на заместник – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“. Въпросът за отмяната на акта като унищожаем не е предмет на делото.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По отношение на компетентността на органа, издал оспорения акт съдът взе предвид следното: По делото е приложена заповед № 03 – РД / 2891 от 23.07.2019 г. (л. 25 – 27 от делото). В нея е посочено, че на основание чл. 20, т. 2 и т. 3 и чл. 20а, ал. 1, 2, 4 и 6 от Закона за подпомагане на земеделските производители, чл. 10, т. 1, т. 2, т. 7 и т. 13 и чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ на П. С. – заместник – изпълнителен директор на ДФЗ са делегирани права, включително да издава и подписва актове за прекратяване на ангажимент по мярка 214 „Агроекологични

плащания“, мярка 10 „Агроекология и климат“, какъвто е и оспорваният акт. Според чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФЗ може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. Видно от т. 7 на представената Заповед № 03-РД/2891 от 23.07.2019 г., изпълнителният директор на ДФЗ е предоставил на заместник-изпълнителния директор П. С. правомощията да издава и подписва актове за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 10 "Агроекология и климат". Следователно налице е компетентност на административния орган. Доколкото съгласно ТР № 2 от 14.05.1991 г. по г.д. № 2, ВС, ОСГК административен акт, издаден от некомпетентен по степен орган, е нищожен, то обжалваният акт е валиден. В мотивите на същото решение В. съд е обобщил, че всяка некомпетентност води до нищожност.

Основателните са аргументите, изложени в писмените бележки предоставени по делото от страна на процесуалния представител на ответника, че разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Съгласно чл. 18, ал. 1 ЗПЗП, органи на ДФЗ, който е и Разплащателна агенция, са управителният съвет и изпълнителният директор. Съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор организира и ръководи дейността на агенцията и я представлява. Към датата на постановяване на оспорения административен акт – 13.09.2019 г. законът предвижда възможност изпълнителният директор да делегира правомощията си по организацията и дейността на ДФЗ на друго длъжностно лице (аргумент от чл. 20а, ал. 3 и ал. 4 ЗПЗП).

Обжалваният акт е издаден в изискуемата форма и е мотивиран. Основателни са аргументите, изложени в писмената защита на ответника, че в акта е отразено наименованието на органа, който го издава; наименованието на акта; адресат на акта; съдържа фактическите и правните основания за издаването му; разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението; пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва.

Не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила – жалбоподателят е бил уведомен за започналото административно производство по издаване на акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент, като му е предоставена възможност да представи доказателства и възражения. Не се приемат аргументите, които са изложени в жалбата, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя, защото дружеството не е участвало в административното производство. Следва да се посочи, че Ц. С. е получила лично на 13.08.2019 г. писмо, с което на основание чл. 26, ал. 1 от АПК е била уведомена, че ДФ „Земеделие“ открива производство по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 214. Писмото е получено на адрес: [населено място],[жк], [улица]. По делото не се установяват доказателства, че по повод на това

уведомяване е изготвено възражение. По делото е налице възражение (л. 16-19) срещу уведомление, че се открива производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане.

Принципно порокът нарушаване на административнопроизводствените правила води до унищожаемост. Възможно е това нарушение да доведе и до нищожност. Пример за това е нарушаването на правилото за кворум. Ако колективният административен орган проведе заседание и приеме административен акт, без да е налице кворум – актът е нищожен. Същественото нарушение на производствените правила води до унищожаемост на акта, а особено същественото води до нищожност. Несъществените нарушения на производствените правила не се отразяват върху действителността на административния акт (аргумент от чл. 146, т. 3 АПК). От тази гледна точка не се приемат аргументите, които са изложени в жалбата, че са нарушени разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, като не са събрани служебно доказателства и не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. При анализа на доказателствата по делото не се установява нарушение на тези разпоредби до степен, която да обуславя нищожност на оспорения акт.

Не се възприема становището на жалбоподателя, изразено в писмените бележки по делото, че връчването на акта шест месеца след като е открито производство по издаване на АУПДВ също е действие на административния орган, което предпоставя отмяна на акта. Настоящото производство не е с предмет отмяна на административен акт. На следващо място, връчването на оспорения акт е едно единствено и всички последващи действия на административния орган не попадат в обхвата на процесуалното действие връчване.

На следващо място, съдът не приема становището, че е нарушен принципът за истинност в АПК. Действително по делото е налично обяснението на жалбоподателя [фирма] (лист 49). Обясненията на страните в производството са едно от доказателствените средства по чл. 39, ал. 1 АПК. Не е налице процесуално задължение за административния орган обаче да приеме безусловно това обяснение.

По отношение на порока материална незаконосъобразност следва да се има предвид, че той води до нищожност, ако е налице пълна липса на условията (предпоставките), визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; или когато актът е изцяло лишен от законно основание; или когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган, налице е нищожност. В останалите случаи порокът материална незаконосъобразност води до унищожаемост. Обжалваният в настоящото производство акт е издаден на основание Наредба № 11 от 06.04.2009 г. Съгласно чл. 24, ал. 2 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. одобрената площ за извършване на агроекологични дейности или направления може да бъде намалена с не повече от 10 % като всяка година поне 90 % от площта по съответното направление се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент. Съгласно чл. 18 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. Държавен фонд "Земеделие" прекратява агроекологичния ангажимент и подпомаганите лица възстановяват получената финансова помощ по съответното направление съобразно разпоредбите на ал. 4, когато: 3. не са спазили изискванията на чл. 24, ал. 2. Следователно обжалваният в настоящото производство акт е издаден при условията, визирани в хипотезата на чл. 18, ал. 3, т. 3 от Наредбата. Обжалваният акт не е лишен от законова опора. В хода на административното производство е установено спрямо [фирма], че процентът на припокриване на площта от пресичане

на заявените през текущата кампания парцели спрямо одобрените парцели за участие по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност“ е 62, 74 %. Този факт попада изцяло в хипотезата на чл. 18, ал. 3, т. 3, вр. чл. 24, ал. 2 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. Следва да се посочи още, че този въпрос (какъв е процентът на припокриване с референтната площ) не е спорен по делото. Жалбоподателят излага аргументи, въз основа на които може да се заключи, че спорният въпрос по делото се свежда до това поради каква причина той не е успял да заяви площи за 2017 г., за да достигне процента на припокриване на референтната площ (т. е. каква е причината за липсата на изискваното от нормативната уредба географско припокриване) и следвало ли е ДФЗ-РА да отчете причините за това при постановяване на административния акт – л. 3 от писмените бележки. Този въпрос обаче не попада в предмета на настоящото производство, което е за нищожност на обжалвания акт. От тази гледна точка не са налице пороци, които да водят до нищожност на обжалвания административен акт. С изтичането на срока за оспорване на административния акт се е погасило правото на оспорващия да иска отмяната на акта като унищожаем.

Нарушението на целта на закона също би могло да доведе до нищожност на акта. Ако административният орган преследва цел, различна от законоустановената, която не би могла да се постигне с никакъв акт, нито на същия, нито на който и да е друг орган, е налице нищожност. Съгласно чл. 1, ал. 2 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. прилагането на агроекологични дейности в земеделските стопанства се подпомага за постигане на следните цели: 1. увеличаване на разбирането и знанията на земеделските стопани за въздействието, положително и отрицателно, на селскостопанските практики върху околната среда, особено по отношение на управлението на почвите и водите и опазване на биологичното разнообразие; 2. поощряване на използването на екологичното планиране в практиките за управление на земеделските стопанства чрез въвеждането на многогодишен план за управление на хранителните вещества и план за сеитбообращение; 3. подкрепа за развитието на биологичното земеделие като екологосъобразен метод за селскостопанско производство, който е и икономически изгоден; 4. съхраняване на генетичното разнообразие чрез подкрепа за опазването на застрашени от изчезване местни породи, важни за селското стопанство, и традиционни сортове от земеделски култури, особено когато те предоставят допълнителни екологични ползи за обществото; 5. запазване на биологичното разнообразие чрез насърчаване на опазването на обработваеми земи с висока природна стойност, които са застрашени в случай на промяна на начина на земеползване, интензификация на производството и/или изоставяне на земеделските земи, включително и чрез подкрепа за традиционните животновъдни практики в определени територии; 6. поддържане и възстановяване на традиционния селскостопански ландшафт и характеристики на ландшафта, които имат културна, природна или екологична стойност, особено по отношение на биологичното разнообразие; 7. запазване на почвените и водните ресурси, включително в районите, в които почвите са засегнати от силна ерозия или са застрашени от загуба на хранителни вещества или от други форми на замърсяване от селскостопански източници.

Посоченото означава, че не се установява обжалваният административен акт да е издаден с цел, различна от установените в наредбата. В още по-малко степен става въпрос за нарушаване на цел, която да води до нищожност на обжалвания

административен акт.

В обобщение, съдът намира, че оспореният акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент с изх. № 01 – 2600 / 5379 от 13.09.2019 г. по мярка 214 „Агроекологични плащания“ (АЕП) от ПРСР 2007 – 2013 г., за кампания 2017 г. на заместник – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ е валиден административен акт, поради което жалбата срещу него като нищожен следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 45 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с адрес: [населено място],[жк], [улица], представлявано от Ц. С., чрез адв. Х. С., адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 4, офис 431, е – mail: [\[електронна поща\]](#). срещу акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент с изх. № 01 – 2600 / 5379 от 13.09.2019 г. по мярка 214 „Агроекологични плащания“ (АЕП) от ПРСР 2007 – 2013 г., за кампания 2017 г. на заместник – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 100 лева (сто лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 - дневен срок от съобщението за постановяването му.

СЪДИЯ: